

Už to máte - 2

- *mluví* **Andrew Wommack**

Milost a víra

Andrew Wommack - You already have it - 2 (2005)

Překlad: nove-stvoreni.cz

Verze (build **01**) © 2018 nove-stvoreni.cz

[Licence](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/): Creative Commons BY-NC-SA 4.0 International

Toto dílo je možné svobodně rozmnožovat/šířit za podmínek:

Uveďte autora – Neužívejte komerčně – Zachovejte licenci

Andrew Wommack - Už to máte - 2 - Milost a víra

Toto je druhá část vyučování nazvaného "Už to máte". A jak jsem říkal v první části, tak opravdu věřím, že tohle vyučování má obrovský potenciál pomoci vám ve vašem vztahu s Bohem. Pokud jste z nějakého důvodu neslyšeli první část, potřebujete si ji poslechnout, protože je základem pro věci, o kterých zde budu mluvit.

Tato část bude o *milosti a víře*. A je to hodně podobné mému vyučování "Rovnováha mezi milostí a vírou", akorát tam je důraz na to, jak víra funguje. Vypořádávám se tam s některými mylnými koncepcemi, jako že víra není věřit Bohu, že něco udělá - budoucí čas, ale že opravdová Biblická víra je věřit tomu, co Bůh už udělal skrze milost. Toto bude trochu jiné v tom, že to nebude obecné vyučování, které můžete aplikovat do každé oblasti, a bude vám fungovat. Toto bude spíše o tom, jak svoji víru přivést do přítomného času, abychom nečekali na nějaké budoucí naplnění naší víry, ale jak věci získat. Celé to jde ruku v ruce s tím, co jsem vyučoval v první části - že už jsme požehnaní, že Bůh už do nás vložil všechno. Že Bůh už svoji část udělal. On neustále vysílá a uvolňuje všechno, co má. A všechno, co udělal, je neustále vysíláno, a pokud ve svých životech nevidíme manifestované to, co pro nás Bůh vykoupil, tak chyba není v Božím vysílači, ale opravit potřebuje náš přijímač. Takže o milosti a víře vyučuji z této perspektivy. Jak jsem říkal, ta kniha je spíše obecná, kdežto toto vyučování bude aplikované, protože se zdá, že se to lidí více dotýká a je pro ně snazší to uvidět.

Budeme pokračovat v Efeským 2. kapitole a mějte na paměti, že kniha Efeským není psána s úmyslem, aby Bůh pro vás udělal něco nového, ale naopak aby vám ukázal, co už udělal. Není to o vyjednávání s Bohem, aby něco udělal, aby poslal nové vylíčí, aby jednal, ale Pavel se tam modlí, aby se vaše oči otevřely a uviděli jste, co už máte. A stejně pokračuje i v druhé kapitole. *Efezským 2:1 A vzkřísil i vás, mrtvé v proviněních a hříších*, - to slovo "vzkřísil" znamená "učinil živými". Všimněte si, že to je všechno napsané v minulém čase. Už vás oživil. Neříká tam "které vzkřísí, pokud budete věřit a budete hledat a vyjednávat s Bohem..." Ne, je to stále napsané z pohledu, že všechny tyto věci se staly, že to je dokonané. Už to máte, Bůh vás už obživil. Samozřejmě, že tohle mluví o lidech, kteří přijali vykoupení. Ta moc vzkříšení byla vykoupena pro všechny, jak křesťany, tak nekřesťany, ale nekřesťané ji nepřijali, proto nebyli obživeni. Ale každý člověk, který je znovuzrozený, je živý! Jste vzkříšení z mrtvých! Někteří se ozvou: "No ale moje fyzické tělo stále bolí, stále mám problémy, stále mám deprese." Možná to ještě nemáte projevené ve vašem fyzickém těle, ale ve vašem duchu jste tak živí, jak jen kdy budete, úplně stejně, jako je živý Ježíš. Moc vzkříšení je ve vás. Takže vy se nesnažte být oživeni, vy už jste obživeni v duchovní sféře a skrze víru tento život můžete čerpat do svého fyzického života.

To znamená, že namísto abyste Boha nějak umlouvali jako: "Bože, jsem mrtvý, jsem bez života, v mém životě není nic dobrého..." - Takto začínáte z pozice nevíry, z pozice, která je v opozici vůči Božímu Slovu. Potřebujete rozumět, co máte v Kristu a říct: "Otče, děkuji ti, že v sobě mám vzkříšený život. Doktor říká, že umírám, v mém těle je smrt. Takže vytahuji ven ten život, který je ve mně. A děkuji ti, že je to už hotové. A nyní беру svoji autoritu a mluvím a přikazuji tomu, aby se to uskutečnilo." To je správný postoj. Je zde napsané, že jste už BYLI obživeni, a také že jste BYLI mrtví ve svých hříších - BYLI jste, ale už nejste! Verš 2 v *nichž jste kdysi chodili podle běhu tohoto světa, podle mocného vládce ovzduší, toho ducha, který nyní působí v synech neposlušnosti*, - všimněte si, že to následování satana a že jste byli satanem ovládnutí, je minulý čas. Někteří si pomyslí: "No já jsem sice křesťan, ale ďábel mi stále vládne." Pokud to tak je, tak potom ten 1. verš není vaší realitou. Nerozumíte, že jste už byli obživeni, že jste už vysvobozeni ze smrti, která byla v proviněních a hříších. Pokud byste tomu rozuměli, tak to zlomí moc hříchu a žili byste vítězným životem. Tohle neznámá, že dosáhnete dokonalosti a nikdy neuděláte žádnou chybu, ale váš život je charakterizován vítězstvím, namísto porážkou. To je nevyhnutelný výsledek toho, co je zde napsáno. S tímhle jde i Filemonovi 1:6, kde se Pavel modlí, aby se sdílení Filemonovi víry stalo

účinným - jak? Uznáváním všeho dobrého, co je v něm v Kristu Ježíši. Když začnete rozumět, že Bůh to už udělal, že už v sobě máte jeho vzkříšený život, že jste obživeni a v duchu jste jako Ježíš. Pokud tomu budete rozumět a budete tyto věci uznávat, potom víra bude fungovat a vy uvidíte vítězství - fyzicky, finančně, emocionálně, vítězství nad hříchem, nad žádostmi a touhami. Tak to funguje.

Verš 3 mezi nimiž jsme také my všichni kdysi žili v žádostech svého těla, když jsme dělali to, co chtělo tělo a mysl, a byli jsme přirozeností dětmi hněvu tak jako ostatní. Opět si všimněte, že to je napsané v minulém čase! Někteří budou namítat: "Ale se mnou to je stále takto." Je to možné, pokud nerozumíte tomu, že ve svém duchu už máte všechno. Už jste tak kompletní, jak jen můžete být. Akorát jste neuznávali ty dobré věci, které jsou ve vás, takže jste stále dominováni tím starým tělem. Ale pravda je, že vaše přirozenost se změnila. Už nemáte přirozenost, která by vás nutila, abyste žili v hříchu. Víím, že tohle je v protikladu s převládajícími náboženskými názory, takže někteří lidé se na tom seknou a už nebudou poslouchat, ale já vás povzbuzuji, abyste to chtěli mít. Nebudu se tomu víc věnovat, protože se chci dostat do 8. verše. Ale musí vám být jasné, že všechno, o čem zde mluví, už je hotové. Pokud máte zájem o víc, tak ve vyučování Duch, duše a tělo věnuji celou jednu část tomu, že vaše stará hříšná přirozenost je už pryč.

Verš 4 Ale Bůh, který je bohatý v milosrdenství, pro svou velikou lásku, kterou si nás zamiloval, obživil spolu s Kristem i nás, mrtvé v proviněních - jste spaseni milostí - - opět si všimněte, je to v minulém čase. Bůh vás miluje, tohle všechno už udělal. Verš 6 a spolu s ním vzkřísil a posadil na nebesích v Kristu Ježíši, opět je zde minulý čas a není to něco, co byste se měli snažit dosáhnout, ale potřebujete to přijmout jako dar. Už je to hotové. Už jste ve vztahu s Bohem, už jste vzkříšeni z mrtvých, duchovně jste posazeni s Kristem na nebesích a výsledkem je verš 7 aby v budoucích dobách ukázal nesmírné bohatství své milosti skrze svou laskavost k nám v Kristu Ježíši. ⁸Neboť jste spaseni milostí skrze víru, a to není z vás - je to Boží dar, ⁹ne na základě skutků, aby se nikdo nemohl chlubit. To je mocný oddíl. Je to velmi známý oddíl a proto si mnoho lidí myslí, že už ví, co je tam napsané, takže to přeběhnou a nevěnují tomu potřebný čas, a proto z toho nemají užitek. Pojdme si to projít.

Je zde napsané, že jste spaseni milostí skrze víru. Prohlásím nyní několik velmi radikálních výroků, které budu ve zbytku času potvrzovat. Takže: Nejste spaseni jenom milostí a nejste spaseni pouze vírou. Jste spaseni milostí skrze víru. Když se podíváte do 5. verše, tak tam je napsané, že jste spasení milostí. Takže není úplně špatně, pokud řeknete, že jste spasení milostí, nebo vírou, pokud se snažíte na něco poukázat. Třeba někteří lidé říkají, že musíte žít svatý život, abyste byli spasení. Ne, vy jste spasení vírou, vírou v to, co Ježíš udělal. Ne díky tomu, co vy děláte pro Boha. Takže v tomto případě to mohu takto říct, protože poukazuji na to, že nejste spaseni tím, co děláte, ale vaši vírou v to, co Bůh udělal. Ale technicky nejste spasení samotnou milostí, ani samotnou vírou. Jste spaseni jejich kombinací. Vysvětlím to, takže vydržte.

Milost a víra jsou jako sodík a chlor. Sodík je jed a chlor je také jedovatý. Pokud si dáte jedno nebo druhé v dostatečném množství, tak vás to zabije. Ale když je smícháte dohromady, tak je z toho chlorid sodný a to je kuchyňská sůl. A bez soli se neobejdete, sůl potřebujete, abyste přežili. Obdobně je to s milostí a vírou. Pokud si budete myslet, že je to pouze o Boží milosti a že Boží milost ve vašem životě všechno udělá - a prosím, snažte se rozumět, o čem zde mluvím, protože tyto výroky nadzvedávají některé lidi ze židle, protože to naráží na jejich představy. Ale zamyslete se, pokud by vás zachránila pouze milost, potom by byl zachráněn každý člověk, protože Boží milost je stejná ke všem. A já kážu milost, já milost zdůrazňuji a byl jsem kvůli tomu zavržen mnoha lidmi, kteří vyučují víru. Ale současně zdůrazňuji, že musí být zároveň milost i víra, a kvůli tomu jsem "kazatel víry" a zavrhuji mě lidé z tábora milosti, protože zdůrazňuji, že musíme něco dělat.

Tělo Kristovo je rozděleno na spoustu různých táborů, ale dva takové základní jsou tábor zastánců víry a tábor zastánců milosti. Jsou lidé, kteří tvrdí, že všechno záleží pouze na Boží milosti a kritizují

každého, kdo by vyučoval o víře, protože se na to dívají jako na něco, co musíme dělat, že to ohrožuje Boží milost a nechtějí o víře ani mluvit. Snaží se říct, že všechno je pouze na Boží milosti a že vaše víra, a čemu věříte, s tím nesouvisí. Nevěřím, že by toto Boží Slovo říkalo. Jak jsem říkal - samotná milost vás zabije. Potom jsou zase lidé, kteří mluví o všech věcech, které musíte udělat, abyste se zbudovali ve víře a o tom, čeho víra dosáhne. Berou písmo o víře, zdůrazňují je a nemají moc rádi, když se mluví o Boží milosti, protože mají pocit, že to lidem bere motivaci, aby byli agresivní a šli, "vzali býka za rohy" a něčeho dosáhli. Takže lidi z tábora víry nemusí moc milost a ani lidi z tábora milosti. A naopak lidi z tábora milosti nemusí moc lidi z tábora víry. Jako by to byly dvě opačné věci. A co je teď správně? Samo o sobě ani jedno.

Myslím, že hereze je to, že se vezme jedna pravda z Božího Slova na úkor jiných pravd. Stačí, abyste vzali jednu pravdu z Božího Slova na úkor jiných, nebo když ostatní pravdy vynecháte, a hned někam ujedete. Jinými slovy je potřeba rovnováha. Všechny pravdy v Božím Slově do sebe zapadají a jsou spolu v souladu, doplňují se. A jak je zde v *Efezským 2:8* *Neboť jste spaseni milostí skrze víru* - ne jedním, nebo druhým. Pojďme si tyto pojmy definovat, abychom rozuměli, o čem se bavíme. Milost můžeme definovat mnoha způsoby. Písmo mluví o milosti jako o rozličné, o mnoha různých částech milosti. Ale základní definice, kterou používá většina lidí, je, že milost je nezasloužená Boží laskavost. A věřím, že tohle je určitě pravda, ale nemyslím si, že by to bylo všechno. Každopádně milost je něco nezaslouženého. Jinými slovy - pokud byste pro milost museli pracovat, něco udělat, pokud by to bylo závislé na vašem výkonu, pokud byste museli splňovat nějaký standart, nějaké požadavky, třebaže byste museli být do nějaké míry svatí, než na vás přijde Boží milost, tak to potom není milost. Protože byste museli splnit nějaké požadavky a tudíž si milost nějak alespoň částečně zasloužit. Milost znamená něco, co jste si nezasloužili ani toho nijak nedosáhli.

Milost se dále vyznačuje tím, že to je něco, co Bůh udělal pro vás, nezávisle na vás. Váš výkon v tom nehraje roli. Například. Z milosti Bůh zemřel za hříchy celého světa a nečekal, až vy budete žít, spácháte hříchy, aby s tím potom něco udělal. Milost je něco, co Bůh udělá pro vás, nezávisle na vás. Bůh se už dávno rozhodl, že pošle svého Syna, který zemře za hříchy světa, a to ještě před tím, než stvořil svět, než vůbec stvořil lidi a než lidé zhřešili. Už to bylo v Božím srdci a v Bibli se o tom mluví. Takže Bůh už měl skrze milost motivaci, zachránit lidskou rasu pro sebe. A předtím, než kdokoliv, kdo toto vyučování poslouchá, přijal Ježíše, jako svého Pána, tak spasení už bylo zaopatřeno. Ježíš zemřel za naše hříchy 2000 let předtím, než jsme se narodili, než jsme zhřešili. Takže milost už učinila smíření, připravila řešení pro vaše spasení, a to dávno před tím, než jste ho potřebovali. To je milost, nezasloužená Boží laskavost, je nezávislá na nás, je uskutečněná dříve, než se objeví naše potřeba a má další spoustu aspektů. A protože milost není závislá na našem výkonu ani našich zásluhách, tak co se týká milosti, tak Boží milost je stejná ke všem lidem. Boží milost je úplně stejná jak ke křesťanům, tak k nekřesťanům. K lidem, kteří Boha nenávidí, i k těm, kteří ho milují. Boží milost je ke všem stejná. Podívejme se na to do Písma.

V *Titovi 2:11* *Boží zachraňující milost se zajisté zjevila všem lidem*. Vidíte? Boží milost je to, co Bůh udělal pro nás, a můžete do toho zahrnout smíření - oběť za naše hříchy, spasení, všechno, za co Ježíš zaplatil, co přináší spasení, se zjevilo všem lidem. Není to jen pro všechny křesťany, není to jen pro lidi, kteří to přijmou, ale Boží milost je stejná ke každému. A pokud by vás zachraňovala pouze milost, potom by byl zachráněn každý člověk, protože Boží milost se zjevila pro všechny lidi. Boží milost je stejná ke všem lidem, ale přesto nejsou všichni lidé spaseni. Ježíš jasně říká, že je více těch, kteří vcházejí širokou branou, která vede k záhubě, než úzkou, která vede k věčnému životu. Proč? Protože Boží milost přišla zachránit pouze některé lidi? Ne, Boží milost přišla ke všem. Boží milost je stálá, nezávislá na nás, nezávislá na tom, zda jsme dělali špatné nebo dobré věci, a je univerzální - je pro každého. To je Boží milost, ale jak vidíte, tak Boží milost samotná nikoho nezachrání, protože Písmo říká, že jste spaseni milostí skrze víru. My musíme na Boží milost zareagovat vírou.

Víte, že Hitlerovi byla dána stejná milost, jako vám, nebo mně? Boží milost k němu byla ta samá. Ale pokud víme, tak Hitler Boží milost nepřijal. Ale pouze Bůh zná jeho srdce, třeba se něco v posledních chvílích jeho života stalo. Ale co víme, tak to byl člověk, který Boha nenáviděl. Ale Boží milost k němu byla stejná, jako ke komukoliv jinému, jen co víme, tak ji nepřijal. Takže samotná Boží milost vás nezachrání, neuzdraví, nepožehná vás, neudělá nic. Bůh je stejný ke každému, Bůh není přijímač osob, a Jeho milost je úplně stejná ke každému, ale ne každý Boží milost přijme. Takže jak vidíte, není to jen milost, ale je to milost a potom naše víra, které uvolní Boží moc a učiní to realitou ve vašem životě.

Mluvil jsem o tom, co je milost, teď se podíváme na to, co je víra. Prvně řeknu, co víra není. Mnoho lidí má představu, že víra je něco, co dělám, a myslí si, že to je čtení Písma, vyznávání Slova, jednání, dělání a jmenují spoustu věcí. V podstatě že víra je něco, co udělám, aby Bůh jednal, aby Bůh něco udělal. Asi každý slyšel pojem, že "víra hýbá Bohem". Nevěřím, že to je pravda, a myslím, že to je jeden z hlavních důvodů, proč lidé nepřijímají od Boha více. Protože si myslí, že víra je něco, co dělají, aby to pohnulo Bohem. Že víra je něco, co když udělají/budou mít, tak Bůh bude reagovat na jejich víru. To na vás klade břemeno výkonu. Možná vás to bude nějakou dobu motivovat a můžete si myslet: "Jo to zvládnou, budu dělat tohle a tohle a potom mě Bůh uzdraví..." Ale nikdo není dost dobrý na to, aby pohnul Bohem. Víra nehýbá Bohem. Bůh není zaseknutý. Bůh není ten, kdo by se potřeboval pohnout. Víra není něco, co uděláte, abyste Boha přiměli něco udělat. Například v oblasti uzdravení. Vy neberete Slovo, nevyznáváte Slovo, nemodlíte se, nebo nezačnete jednat, jako že jste uzdravení, nebo nevyhodíte svoje léky, abyste způsobili, že vás Bůh uzdraví. Pokud máte takový koncept, že víra je že něco uděláte, abyste Boha přiměli něco udělat, tak tohle Bible nazývá vlastními skutky, zákonictvím. A je to jedna z věcí, které zastaví fyzickou manifestaci toho, co Bůh už pro vás přichystal. Protože Bůh se nedá ničím přinutit. Všechno musí přijít milostí skrze víru.

Takže co je víra? Pro mě to je nyní lehké říct, ale trvalo mi 20 let, než jsem se k tomu dostal. Je to hluboké a nemiňte to jen kvůli tomu, že to je jednoduché. Víra je vaše pozitivní odezva/reakce na to, co Bůh už zaopatřil skrze milost. To je úžasné. Víra je jednoduše vaše pozitivní reakce na to, co Bůh už zaopatřil skrze milost. Pokud nazýváte "víra" něco jiného, než co je reakce na to, co Bůh už skrze milost udělal, tak to potom není víra. Pokud vírou nazýváte něco, co se snažíte udělat, abyste způsobili Boží pozitivní reakci, aby Bůh na vás nějak reagoval, tak to potom není víra. Pravá víra není něco, co my děláme, abychom získali odpověď od Boha, ale naopak je to naše pozitivní reakce na to, co Bůh už zajistil skrze milost. Dá se to říct i jinak. Víra si pouze přivlastňuje nebo přijímá, co Bůh už zajistil skrze milost. Pokud se snažíte nějak způsobit, aby Bůh něco udělal, potom to není víra. Pravá víra si pouze přisvojuje, vztahuje se a přijímá to, co Bůh už udělal. A pokud rozumíte, o čem mluvím, tak to má úžasné výhody.

Dám vám příklad, abyste si to uměli představit. V Markovi 11. kapitole jsou ty pasáže, které "napsal" Kenneth Hagin. Ano je to vtip, vím, že to sice některé lidi naštve, ale jen tím chci říct, že on tyto verše používal tolikrát, že někteří lidé je mají spojené více s ním, než s Ježíšem. Ježíš zde proklel fíkovník, a když ho učedníci další den uviděli, byl uschlý a učedníci z toho byli užaslí. *Mark 11:22 Ježíš jim odpověděl: "Mějte Boží víru. ²³Amen, říkám vám, že kdokoli by řekl této hoře: 'Zvedni se a vrhni se do moře,' a nepochyboval by ve svém srdci, ale věřil by, že se děje to, co říká, bude mít, cokoli řekl. ²⁴Proto vám říkám: Věřte, že všechno, o co při modlitbě prosíte, jste dostali a budete to mít.* To je naprosto úžasná pasáž. Obzvláště verš 24 *Proto vám říkám: Věřte, že všechno, o co při modlitbě prosíte, jste dostali a budete to mít.* Víte, jaký je význam slova "všechno" v řečtině? Znamená to "všechno"! Znamená to cokoli. Znamená to ale, že můžete cokoli? V Písmu je také napsané, že všechny věci jsou možné pro toho, kdo věří. Víte, kam tím mířím? Že pokud nebudete rozumět, že víra pouze zprostředkovává to, co Bůh už zajistil skrze milost, tak potom můžete vzít takovéto verše, kde je napsané, co víra může udělat, kde je napsané "cokoli", vzít to do extrému a dostat se úplně mimo.

Například. Ve městě, kde jsem vyrostl, v době raného charizmatického hnutí, kdy to bylo divoké, nebyly ještě církve naplněné Duchem, lidé se setkávali na skupinkách a podobně, takže nebyl nějaký dohled na to, co se dělo. Tehdy nebyl nikdo "starší", protože všichni byli dotčeni Duchem v rozmezí jednoho až dvou let. Děly se skvělé věci, ale děly se i divoké věci. Tohle se stalo někdy začátkem sedmdesátých let. Jedna žena v tom městě začala Biblickou školu a měla tam asi 40 lidí. A ona si vzala tohle místo z Písma, *Marek 11:24: Věřte, že všechno, o co při modlitbě prosíte, jste dostali a budete to mít.* A ona řekla, že si chce vzít za muže Kennetha Copelanda. Chtěla ho za muže a věřila za to. Říkala: "Vyznávám to a věřím tomu, přijímám to a budu to mít!" Byl zde pouze jeden problém a to, že on už byl ženatý s Glorií Copeland. A oni se s tím vypořádali tak, že Glorii proklínali, přikazovali, aby umřela a šla z cesty, aby si potom tato paní mohla Kennetha vzít. A jako akt víry na té škole udělali obřad, kdy ona si vzala Kennetha Copelanda v duchu, a potom čekala, až Gloria zemře, uhne jí z cesty a Bůh je dá spolu dohromady. A doteď se to nestalo. A víte, proč se to nikdy nestane? Někteří možná namítnou: "Nevěřím, že by Bůh dělal takové věci..." Ale proč?

Není tam snad napsané, za cokoliv byste prosili? Můžete to vzít a někoho proklínat, abyste se mohli oženit? Můžete naplánovat bankovní loupež a potom vyznávat svými ústy a věřit svým srdcem, že ukradnete milión dolarů a nechytí vás? Proč na takové věci tento verš nemůžete použít? Jakmile tomu porozumíte, tak odpověď je jednoduchá. Odpověď je, že Bůh skrze milost ve vykoupení nezajistil vraždu ani cizoložství ani loupež. A protože to Ježíš nezajistil, tak vaše víra nemůže způsobit, aby se to stalo. Víra nehýbá Bohem. Bůh nereaguje na to, co my děláme ve víře - že by potom začal jednat. Bůh už skrze milost zajistil všechno. Když potřebujete být uzdraveni, tak Bůh se nedívá na to, jak se modlíte, jak vyznáváte, jak žebráte, jak se postíte, jak s vámi souhlasí druzí lidé, a pokud uděláte dostatečně mnoho, tak to Bohem pohne a najednou "bum" a Boží moc začne jednat. Ne, Bůh nereaguje na vaši víru. Vaše víra, pokud je to skutečná víra, je prostě reakce na to, co Bůh už udělal. Bůh skrze milost už každého uzdravil. Bůh skrze milost už vzal všechny hříchy a nemoci celého světa a už se s nimi vypořádal, je to už hotové, vyřízené. Proto Bible říká 1 Petru 2:24 "jeho ranami jste byli uzdraveni." - Minulý čas, už je to hotové.

Bůh dnes už lidi neuzdravuje. Poslouchejte pozorně, co říkám. Neříkám, že lidé dnes nejsou uzdravováni, ale říkám, že Bůh už to uzdravení uvolnil před 2000 lety v oběti smíření Ježíše Krista a už to vyslal. A když se člověk narodí znovu, tak do nich přijde ta samá moc, která vzkřísila Ježíše Krista z mrtvých. Když se modlíte a snažíte se přijmout uzdravení, tak Bůh nepotřebuje zvednout svoji ruku a něco udělat. Lidé říkají: "Bože vztáhni svoji mocnou ruku..." Bůh nemusí hnout ani prstem, protože On už uzdravení vyřešil, už je to hotové. Moc vzkříšení už je v nás a jediné, co je potřeba, aby se uzdravení projevilo, je, abychom ho přijali. Nepotřebujeme, aby nám Ho Bůh nějak dal, musíme ho přijmout. Vztáhnout se a vírou si přijmout to, co Bůh už milostí zaopatřil. Modlím se, abyste chápali, o čem mluvím, protože tohle by udělalo úplnou revoluci v tom, jak od Boha přijímáte.

Většina lidí, kterým sloužím a se kterými mluvím, se snaží, aby je Bůh uzdravil, takže se modlí a dělají všechny možné věci a potom pasivně čekají, až se něco stane, až Bůh něco udělá. Lidé říkají: "Čekám na Boha..." a budou citovat verše jako: "Očekávej na Hospodina, buď dobré mysli, On posílí tvé srdce..." Nebudu vyučovat o čekání na Boha, ale můžete se s tím rychle vypořádat tak, že čekání na Hospodina neznamena, že sedíte se složenýma rukama, točíte palci, protože teď je přece na tahu Bůh, takže čekáte, až začne jednat. Toto opravdu není očekávání, o kterém se tam mluví. Zde se mluví o čekání, jako když třeba číšník čeká na vás, když přijдете do restaurace. Ten číšník nesedí někde v koutě a nečeká, až si za ním přijдете objednat. Když na vás čeká, tak to znamená, že jeho pozornost je upřená na vás. Dobrý číšník si všimne, když vám dochází voda ve sklenici, a přijde ji doplnit. Ptá se vás, zda je ještě něco, co pro vás může udělat a podobně. Tohle je způsob čekání, o kterém toto Písmo mluví. Říká: "Bud'te vnímaví, bud'te naladěni na Pána, bud'te otevření, poslouchejte a hledejte Ho."

Vůbec není biblické, abyste se modlili a pak řekli: "Teď je to na Bohu, co bude, to bude. Bůh viděl, co jsem udělal a nyní uvidím, co udělá Bůh." Ne. Bůh na vás nereaguje. Když se objeví nějaký problém, tak pro Boha to není žádná novinka ani překvapení. Bůh věděl, jaké budete mít problémy ještě dřív, než jste je měli, a milostí zajistil řešení pro vaše problémy ještě dřív, než jste je měli. Bůh pro vás zajistil uzdravení dřív, než jste vůbec onemocněli. Dokonce dřív, než jste se vůbec narodili. Bůh pro vás zajistil nevyslovitelnou radost, a to dřív, než váš život zasáhl zármutek a tragédie. Bůh už připravil východisko. Bůh už udělal všechno a skrze milost je to vyřízené. A vy nečekáte na Boha, Bůh čeká na vás, abyste pozitivně reagovali na to, co už udělal. To je důležitý výrok.

Pokud věříte, že Bůh už všechno skrze milost zaopatřil, tak by to mělo změnit způsob, jakým věříte. Pokud jste věřili způsobem: "Bože, já jsem udělal tohle a tamto, vyznávám všechno možné a čekám na tebe, až mě uzdravíš." - Tak to je úplně špatný postoj a je to důvod, proč nevidíte uzdravení projevené. Pokud začnete věřit, že Bůh už to skrze milost udělal, potom se budete modlit: "Otče, děkuji Ti, že jsi mě už uzdravil. Tvými ranami jsem byl uzdraven a ta samá moc, která vzkřísila Krista z mrtvých, je ve mně." - O tom jsem mluvil v první části. Petr a Jan šli do chrámu a tomu chromému říkají: "Co mám, to ti dám." Vůbec se nemodlili nějakou modlitbu a neprosili Boha, aby toho člověka uzdravil. Jak to, že mohli říct: "Co mám, ti dám?" Lidé se často ptají: "Jak víte, jestli to Bůh chtěl udělat, anebo Ho tím přinutili to udělat?" To je špatná otázka. Bůh to už udělal. Jak byste mohli pochybovat, že Bůh někoho uzdraví, když Jeho ranami už byl uzdraven? Uzdravující moc už byla uvolněna. Oběť už byla učiněna. Bůh skrze milost už uzdravení zajistil. Takže nemusíte být na pochybách, zda to udělá. On to už udělal. Jediná otázka je, zda jsme připraveni to přijmout. Zda věříme a přijímáme - pokud se modlíme za sebe. Pokud se modlíte za někoho jiného, tak můžete být silní ve víře a věřit za ně.

Takže to je jedna z aplikací. Pokud budete rozumět, že milostí je už všechno dokonané, tak můžete být smělí, můžete mluvit v autoritě a doslova přikazovat, aby se věci projevily, protože vy nepřikazujete Bohu, aby šel a něco udělal, ale přikazujete něco, co Bůh už udělal, aby se to fyzicky projevilo. Takže namísto škemrače z vás bude člověk, který přikazuje. V tom je obrovský rozdíl. *Izajáš 45:11 Toto praví Hospodin, Svatý Izraele a jeho Tvůrce: Na přicházející věci se mě vyptávejte! Ohledně mých synů, díla mých rukou mi chcete přikazovat?* Když si tohle lidé přečtou tak si řeknou: "Vidíš, já nemůžu přikazovat Bohu, nemám takovou autoritu..." A protože se nad tím nezamyslí, tak kvůli tomu by je ani nenapadlo věci přikazovat.

Zkusme si to představit jako elektřinu. Elektřinu generuje elektrárna, kterou vlastní nějaká společnost. Vy s ní uzavřete smlouvu, že jim budete platit a oni vám v dobré víře elektřinu přivedou domů. Ale to, zda se vám doma světlo rozsvítí, závisí na vaší vůli/příkazu. Elektřina je přivedená, ale je pod vaším velením. Když zapnete vypínač, tak přikazujete té elektřině, aby tekla. Znamená to snad, že jste mocnější, než společnost, která elektřinu vyrábí a dodává, že si dovolujete elektřině přikazovat, aby něco dělala? Ne, oni chtějí, abyste elektřinu používali a už vám ji přivedli, a je vám na povel. Ale to neznamená, že vy je nutíte, aby něco udělali, jediné, k čemu je můžete přimět, je to, s čím už souhlasili, že udělají - a co také už udělali. Vy tu elektřinu nemůžete použít k něčemu, k čemu vám nebyla přivedena. To nejde. Stejně tak nemůžete Boha přimět udělat něco, co už skrze milost nezajistil. Ale On už svoji část udělal a nyní je na vás, abyste vzali, co On už udělal, a vírou se vztáhli a přijali si to. Což v podstatě znamená, že to přikazujete, aby se to projevilo.

Pokud chcete, aby se vám rozsvítilo světlo, tak nebudete volat na elektrárnu, že budete mít párty, že potřebujete vařit, takže potřebujete světlo a teplo, ať vám zapnou elektřinu. Řekli by vám, že elektřinu už vygenerovali a přivedli, ale vy musíte jít k vypínači a zapnout ho. Nebudou k vám nikoho posílat, aby ho zapnul za vás. Ten vypínač je vaše zodpovědnost, to musíte udělat vy. Úplně stejně tak Bůh už tu moc vygeneroval. Všimněte si, že neříkám, že vy jste zdroj. Bůh je zdroj. Ale říkám, že Bůh už tu moc vygeneroval a doručil vám ji - je v každém znovuzrozeném člověku. Není to vaše moc, je to Boží moc! Klidně si můžete dát do pusy žárovku a uvidíte, že se na základě vaší moci

nerozsvítí. Ale můžete tu žárovku zašroubovat do objímky, zapnout vypínač a rozžhne se. A vy jste to přikázali. Neznamená to, že jste vyprodukovali tu energii, ale že se to stalo na váš povel.

Bůh skrze milost všechno zajistil, ale je to na váš povel. K tomu je víra. Víra nezpůsobí, že Bůh začne jednat, ale víra věří, že Bůh už jednal a natáhne se na to, přivlastní si to, a do fyzické sféry přivede to, co už je realita v sféře duchovní. Lidi, to je mocné. Když tomu porozumíte, udělá to ve vašem životě revoluci. Většina lidí Boha prosí a snaží se nějak si Ho naklonit, a když nevidí fyzickou manifestaci svého uzdravení, tak protože si myslí, že Bůh může udělat cokoli, tak kdyby přece chtěl, tak by je uzdravil, tak potom přijdou se spoustou divných věcí. Jako třeba: "Bůh tím na mě pracuje... Skrze tuto zkoušku pracuje na mém charakteru..." a podobně. Se spoustou takových nesmyslů se vypořádávám v různých vyučováním. Mám vyučování na knihu Job, kde ukazují, že Bůh není vinen a že Bůh na vás nevaluje trápení, aby vás něco naučil. Ale lidé k takovým závěrům došli, protože se modlí, prosí Boha, aby je uzdravil, a mají ten koncept, že víra je něco, co udělají, a potom se na ně Bůh podívá, zváží, zda jsou dost dobří, zda si to zaslouží, zda jsou dostatečně upřímní, zda už udělali dost, a potom jim odpoví. A protože není žádná odpověď, tak přece musí být nějaký důvod. Takže si lidé začali vymýšlet různé důvody: "Asi se mě snaží něco naučit. Asi nejsem dost svatý. Asi jsem se ještě dost nemodlil. Možná mám ve svém životě nějaký hřích. Možná musím ještě udělat tohle..." a podobné. Ne.

Bůh už svoji část udělal. Jakmile tomu porozumíte, tak to odstraní to odsouzení - jak byste si mohli ještě myslet, že nejste dostatečně svatí, nebo hodní, když Bůh už to udělal, už to pro vás zajistil a to ještě dřív, než jste se narodili, dřív, než jste udělali cokoli dobrého nebo špatného. Není to závislé na vás, je to milostí. A vy se akorát potřebujete vírou natáhnout a přijmout to. Přesně takto jste se narodili znovu. Kdyby vám někdo řekl, že Ježíš vám může odpustit vaše hříchy, a pokud se budete modlit a hledat Ho, pokud budete opravdu prosit a budete usilovat, budete svatí a zoufalí, tak Bůh přijde a zemře za vaše hříchy. Pokud by vám spasení prezentovali takto - jako že se to může stát, ale ještě nestalo, tak vám garantuji, že ďábel by skoro každého přesvědčil, že to Bůh sice může udělat, a možná to i pro někoho jiného udělal, ale že to nikdy neudělá pro ně. Protože naší hlavě nedává smysl, že by se všemohoucí Bůh stal lidskou bytostí, trpěl za nás, šel do pekla, vzal naše hříchy, vzal náš trest, a potom nám nabídl spasení jako dar. To je šílené. A člověk by tomu byl schopný uvěřit, jedině pokud by se to už stalo. A Duch Svatý o tom svědčí, takže už je to jen otázka přijetí toho, co je už hotové. Pokud jste si mysleli, že spasení se má teprve stát a to ještě v závislosti na tom, zda budete dost dobří, všichni byste sami sebe přesvědčili o tom, že vám to fungovat nebude. Ale protože už vám to bylo předloženo jako něco, co už je hotové, tak jste to byli schopní přijmout. A stejně to je i s uzdravením. Uzdravení už bylo dokonáno. Nemusíte být na pochybách, zda vás Bůh uzdraví, protože On to už udělal. Je to jen otázka toho, zda jste schopní se vírou natáhnout a přijmou to? Jste schopní vidět, že už je to hotové? Pokud ano, bude to fungovat.

V roce 2000 jsem vyučoval o milosti a víře v jednom městě v Texasu a byla tam Chris Ochenski a vzala tu nahrávku svojí dceři, Niki Ochenski. Té v té době bylo 19 let a milovala Boha. Byla nemocná od svých 14 let, je to dlouhý příběh, a pokud jste neviděli video s jejím svědectvím, musíte ho vidět. Nebudu zabíhat do detailů, ale ona věřila Bohu, a dokonce viděla Ježíše a On jí řekl, že bude uzdravená. Niki věřila, chválila Boha, i když doktoři jí už nedávali naději. Věřila, ale její víra byla špatně nasměrovaná - věřila, že Bůh ji uzdraví někdy v budoucnu. Čekala, až Bůh něco udělá. Když si poslouchala to kázání, kde jsem mluvil, že Bůh už to udělal a víra se jen natáhne a přivlastní si, co Bůh už zaopatřil, řekl jsem tam tehdy, že postupné uzdravení není to nejlepší, co Bůh má. A já nejsem proti postupnému uzdravení, protože žádný Boží způsob uzdravení není špatný. Ale jsou způsoby, které jsou lepší a Boží nejlepší a Boží vůle v první řadě jsou okamžité zázraky.

Postupné uzdravení jsou, protože lidé tak věří, je to jejich teologie, tak přemýšlí. Ona slyšela tento výrok a prvně s tím měla trochu problém, protože Ježíš jí řekl, že bude mít postupné uzdravení. Ale protože měla velmi dobrý vztah s Bohem, tak se ve svém srdci k Němu obrátila a zeptala se: "Bože,

co s tím? Přece jsi mi řekl, že budu uzdravena postupně." A Bůh jí odpověděl: "Niki, to bylo podle tvé víry, to bylo to, čemu jsi věřila a to jediné jsi mohla přijmout, takže jsem se ti přizpůsobil, ale moje nejlepší je okamžité uzdravení." A tehdy porozuměla, že mohla být uzdravena už před čtyřmi lety, protože celou tu dobu si myslela, že čeká na Boha. Ona těm věcem nerozuměla a její víra byla, jaká byla. Když slyšela tyto věci, uviděla, že to je už hotové a když jsem tam další den přišel, tak byla pěkně namíchnutá. A já jsem se před tím modlil, aby byla namíchnutá a aby si uzdravení vzala. A po modlitbě mě odstrčila a postavila se. Přitom předtím se nebyla ani schopná nakrmit nebo si učesat vlasy. Nebyla ochrnutá, ale byla tak slabá, že nemohla zvednout ruku, nemohla vůbec nic. Je to úžasné svědectví.

Pointa je, že jsem přesměroval její víru. Ona si myslela, že víra je něco, co když bude dělat, tak dříve nebo později Bůh zareaguje na její víru a dá jí uzdravení. Ale ode mne slyšela, že toto není Biblická víra, že potřebuje věřit, že Bůh už to udělal a potom se vírou vztáhnout a přijmout, co už jí patří. A když to uviděla, tak bum a přišlo uzdravení. A mně to také posloužilo, protože jsem viděl, jak toto vyučování může víru člověka přesměrovat. Takže jsem to začal více vyučovat aplikovaně, aby si lidé konkrétně uvědomili, že už je to hotové. A kvůli tomu jsem v poslední době viděl mnohem větší počet uzdravených lidí, protože lidé říkají: "Já už Boha neprosím, aby mě uzdravil, prostě své uzdravení přijímám." A když se modlím za jiné lidi, už neprosím Boha, aby je uzdravil, ale sloužím jim uzdravením, dávám jim uzdravení - tu samou uzdravující moc, kterou Bůh umístil do mě, a vidím nekonečně lepší výsledky.

A pokud budete schopní uvidět tu skutečnost, že Bůh to už udělal... Pokud potřebujete finanční požehnání, Bůh tu moc už přikázal a je na vás. Potřebujete se naučit, jak se natáhnout a přijmout. *5 Mojžíšova 8:18 Pamatuj tehdy na Hospodina, svého Boha, že on ti dává moc získat majetek, aby naplnil svou smlouvu, kterou odpřisáhl tvým otcům, jak je tomu dnes.* Bůh vám nedává bohatství přímo. On vám dává moc, dává vám "pomazání". To je důležité zjevení. Bůh už vám dal toto "pomazání" prosperity. A pokud tomu budete věřit, tak potom podle toho musíte začít jednat. Zasévat, sklízet, důvěřovat Bohu, jít do práce... Jakmile porozumíte, že to "pomazání" už je na vás, tak už se nebudete modlit, aby vám Bůh shodil peníze do klína, zatímco sedíte doma a díváte se na televizi, až je vám z toho špatně. Namísto toho vstanete a začnete se dotýkat věcí, budete dělat věci, protože Bůh řekl, že požehná, na co vložíte ruku. A potom to začnete vidět.

Pokud ale budete sedět doma a jen čekat, až vám Bůh shodí peníze do klína, tak se nedočkáte. Bůh řekl, že požehná práci vašich rukou. A stokrát nula je stále nula. Tak nic nezískáte. Potřebujete začít věřit, že Bůh už svoji část udělal, a nyní vstanete a půjdete pracovat, ne abyste Bohu ukázali, že pracujete, aby uvolnil svoji moc... Ne, vy jdete pracovat, protože Bůh vám tu moc už dal a vy jednáte ve víře, abyste uvolnili, co Bůh už udělal. Někteří v tom možná nevidíte rozdíl. Namítnete: "No, ale tak jak tak přece musíš jít něco dělat." Tak se vraťme třeba k oblasti uzdravení.

Mluvil jsem o tom, že někteří lidé si myslí, že jejich vyznávání způsobí, že je Bůh uzdraví. Ne, to je špatně. Vy nemůžete Boha přimět udělat cokoli. Víra nehýbe Bohem. Bůh se už skrze milost pohnul tak daleko, jak se kdy pohne. Už všechno zajistil. Vaše potřeba je zaopatřena dřív, než vůbec nastane. Takže Bůh to už udělal a vy to vyznáváte, vyhlašujete a promlouváte. Nevyznáváte něco, abyste Boha přiměli, něco udělat.

Nikdy si nemyslete, že co děláte, způsobí, že Bůh něco udělá, nebo bude nějak reagovat. Bůh už všechno skrze milost udělal a naše víra je reakcí na Něho. A pokud si stále myslíte, že co děláte ve víře, způsobí nějakou reakci u Boha, tak jste tomuto poselství neporozuměli. Možná jste se snažili všeho dosáhnout vírou, použít víru, abyste nějak zkroutili Bohu ruku a přinutili ho něco udělat. Ale to je zákonictví, to jsou vaše skutky, vaše námaha. Vy jste nepřiměli Boha, aby vás uzdravil, vysvobodil a podobně. Bůh to už udělal a vy se můžete pouze vírou natáhnout a přijmout to, co Bůh už udělal. Pravda, je vám k dobru, že jste věřili, protože jste taky mohli jen tak sedět a nevěřit Bohu, mohli jste jít se světem. Ale jediné, co vám může být "započteno", je, že jste vírou

reagovali na to, co Bůh už udělal. Nemůžete ale nikdy říct, že jste to udělali vy, nebyla to vaše moc, byla to Boží moc. A Bůh neodpověděl na vaši "svatost", vy jste jednoduše reagovali na Jeho milost.

Bůh už milostí udělal všechno. A víra je vaše pozitivní reakce na Boží milost. Pokud svoji víru nesmícháte s Boží milostí, tak samotné vyučování o víře, že musíte něco udělat, abyste způsobili, že Bůh něco udělá, tak to vás zabije. Na druhé straně lidem, kteří sedí a říkají, že to závisí na Bohu, že to nezávisí na nich, že to je pouze milost, Pavel říká v *1 Korintským 15:10 Boží milostí jsem ale to, co jsem, a jeho milost ke mně nevyšla naprázdno. Pracoval jsem více než oni všichni, avšak ne já, ale Boží milost, která je se mnou.* Boží milost vás sama o sobě neosvobodí. Musíte spolupracovat. Ne abyste Boha přiměli, aby vám dal milost, ale musíte se vírou vztáhnout a přijmout, co Bůh už udělal. To je mocné zjevení. A já se modlím, aby vám Bůh dal porozumění těchto věcí a abyste dali do rovnováhy milost a víru. Pokud tomuto porozumíte, uvidíte změnu a pokračování tohoto vyučování na tom bude stavět.